

DE DIJK - NIEMAND IN DE STAD

Studio album van de Dijk, opgenomen en uitgebracht in 1988 en 2009 (Deluxe Edition)
Genre; Soul, Rhythm & Blues, Rock, Pop
Duur: 41:55 (originele album)
Label: Phonogram Records
Producenten: Antonie Broek, Michiel Hoogenboezem

De Dijk is een Nederlandse band uit Amsterdam, die al sinds begin jaren '80 Nederlandstalige popmuziek maakt. Hun stijl is divers, een mix van soul, blues, rock en chanson. De groep is genoemd naar de Amsterdamse Zeedijk. De band, opgericht in 1981, heeft zijn eerste album uitgebracht in 1982. Eind 1987 ontvangt de band de Zilveren Harp, de prijs voor veelbelovende Nederlandse artiesten. Met de LP Niemand in de Stad vestigt de Dijk haar naam doordat er 100.000 van worden verkocht. In 1993 wordt de band bekroond met een Gouden Harp. Op 14 februari 2005 wordt aan De Dijk de Edison Oeuvreprijs toegekend. In 2009 wint de band de Popprijs voor 2008.

Vaste leden van de groep zijn:

- * Huub van der Lubbe (zang)
- * Antonie Broek (drums)
- * Nico Arzbach (gitaar)
- * Hans van der Lubbe (bas)
- * Pim Kops (toetsen)
- * JB Meijers (gitaar)

Niemand in de stad is het vijfde studioalbum van de Nederlandse band. Het wordt het album waarmee de band definitief zijn naam vestigt. Er zijn ruim 100.000 exemplaren van verkocht en liedjes als 'Ik kan het niet alleen' en 'Nergens goed voor' zijn uitgegroeid tot favorieten van de fans.

Voor dit album heeft de band de ambitie een soulplaat te maken in de traditie van originele platen uit midden jaren zestig, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van in de jaren tachtig dominerende synthesizers en andere digitale instrumenten. Ook wordt ervoor gekozen de plaat een duidelijke stroming en stijl te geven in plaats van eerdere platen waar meerdere muziekstijlen zijn gecombineerd.

De teksten van alle nummers zijn geschreven door Huub van der Lubbe, die bij zijn liedteksten aanbevelingen schrijft om een aanzet te geven voor de stijl van de muziek zoals Bruce Springsteen en Mink DeVille, of om de kadans voor de drums aan te geven zoals het nummer Twenty-Flight Rock van Eddie Cochran ter inspiratie voor 'Wat een vrouw'.

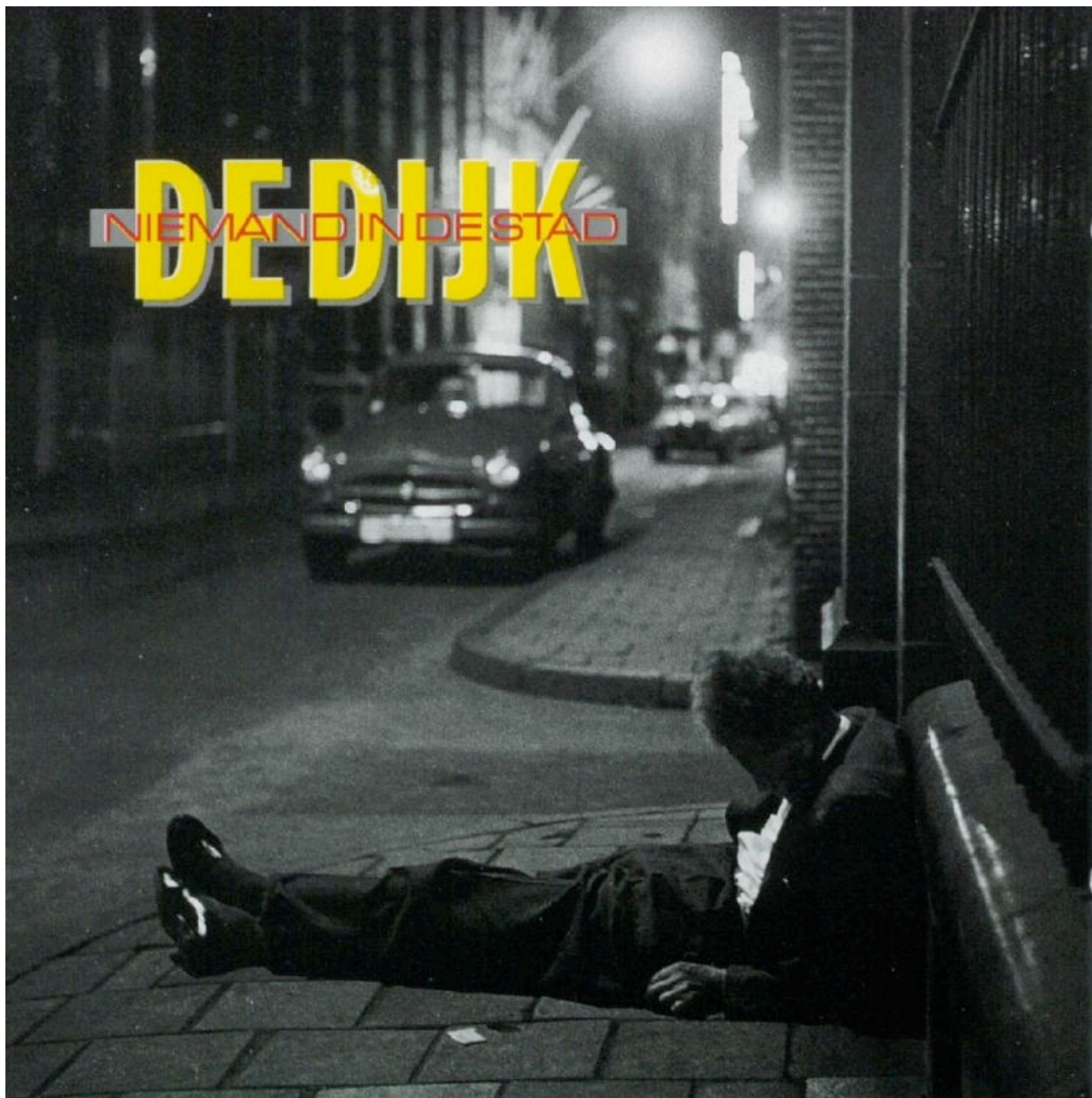
Bij een aantal nummers zijn blaasinstrumenten te horen, gespeeld door de Super Groove Horns, bestaande uit Jelle Oortman Gerlings (saxofoon), Martijn Sohier (trombone), Angelo Verploegen (trompet) en Ruud Breuls (trompet)

De nummers zijn een sterke uiting van emoties. Soms ingetogen, soms krachtig. Euforie (*Wat een vrouw*), eenzaamheid (*Niemand in de stad*), twijfel (*ik kan het niet alleen*, *nergens goed voor*), liefde (*lovesong 100.001*), verdriet (*Ik krijg je maar niet uit mijn kop*): het wisselt af, in een zorgvuldig overwogen setting. Dit alles ingezongen met de krachtige

stem van Huub van de Lubbe, die perfect getimed de juiste emoties kan leggen in de belangrijke momenten van een muziknummer.

Op de voorkant van de hoes staat een zwart-wit foto van een nachtelijke scene waarbij een man in pak gekleed, onderuit gezakt ligt langs de kant van de weg. De foto is gemaakt in de Warmoestraat te Amsterdam door fotograaf Dolf Kruger in 1956. De hoes geeft hiermee de titel en het centrale thema van het album kernachtig weer; eenzaam en verlaten in Amsterdam, met doorgaans de liefde als belangrijkste oorzaak. Op de achterzijde staat een zwart-wit foto van Rob Marinissen die de bandleden laat zien gekleed in (zwarte) spijkerbroek met leren jas, een voor die tijd herkenbare kledingstijl van de band.

Op 3 april 2009, twintig jaar nadat het originele album is uitgekomen, verschijnt een cd-heruitgave (*Niemand in de stad - Deluxe Edition*) met naast het originele album een extra cd waarop demo's, outtakes en live materiaal worden uitgebracht.

Tekst en fotografie: Henk Warrink